

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló” a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általatok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló” cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhhoz, 1895. márczius 6-án.)

Előfizetési árak:
évre 12 kor., $\frac{1}{2}$ évre 6 kor., $\frac{1}{4}$ évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Segéd-szerkesztő:
KETSKÉS ELEK.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér I.**
Egyes számok kaphatók: a dohánytözsdekben.

Alkotmányos életünk fattyuhajtásai.

A politikai jogok mikénti gyakorlása kétség-telenül roppant nagy befolyással van az emberek életére. Hiszen ma a politika minden. Jó, vagy balsorsunk, szabad, független életünk, vagy elnyomtatásunk tisztán politikai életünkben nyilatkozó lelkiismeretességünkől függ. Politikai életünknek tehát széplőtelennek kell lennie. Ha ez nem így van, akkor az a nép méltatlan a szabadságra, a függetlenségre. Nézzük tehát miként él magyar népünk eme szent jogaival.

Szerencsétlen népünk politikai működése tele van fattyuhajtásokkal. Ezt nem csak látjuk, hanem napról-napra mindjobban érezzük is. Igen, eme beteges politikai élet szülte az erkölcsi és anyagi aláüledést. De hogy is várhatunk a mostani viszonyok között boldogabb idöket, mikor a legutolsó falusi képviselőt, esküdtest, bírót, sőt még a baktart sem választja meg a nép etetés, itatás nélkül. Ez a reá nézve kárhózatós kapzsiság szinte megrögződött benne. A mi népünknek nem kell becsületes, hivatásának élő tanítót, jegyzőt, vagy egyéb hivatalnok; neki csak egy kell: aki fizet.

Nemcsak az országgyűlési képviselők, hanem a nemrég felolyt megyebizottsági tagok választásakor is elég alkalmam nyílt kiismerni népünk önző természetét. Még legszentebb jogainak gyakorlásánál, mikor saját sorsáról van szó, még

akkor sem riad vissza a vesztegetéstől. Nem gondolja meg, hogy ezzel hazaárulást követ el, mert hazáját Judásként eladja.

De vizsgáljuk tovább, hogy népünk politikai életének ilyen nagymérvű elkorcsosodása mily eredményeket szül. Mi is a községi, vagy megyei képviselő? A nép megbízottja, kinek ingyért kell a közjó érdekében fáradoznia. Tehát ha ingyért fáradozik, akkor úgy illenek, hogy a nép az erre alkalmas egyént maga kéri fel e tisztségre, mert ha azt akarjuk, hogy az a képviselő becsülettel éljen a reá bízott jogokkal, akkor feltétlenül megérdemli és elvárhatja, hogy ne ő kilincseljen a választónál, hanem éj ellenkezőleg a választóknak kell hálásnak lenniök az érdekében elvállalt közszolgálatért. Azonban nemcsak a községi és megyei képviselőségre kellene az arra valókat fölkeríteni, hanem főleg az országgyűlési képviselőségre. Így aztán kipróbált férfiak kerülőnek a törvényhozás házába, kik már csak hálából is megbecsülnék a néptől nyert jogaikat. De tolatkodót, ki csak azért akart képviselő lenni, hogy a saját, vagy rokonai érdekeit mozdítsa elő, ilyet el ne fogadjanak a választók, ha mindjárt fizet is. Különösen nagyravagyó émbereket nem szabad megválasztani, mert ezek csupán saját előmenetelükön fognak dolgozni és nem a nép sorsával törődni. A megválasztandó képviselő puritán jellem és okos ember legyen, ki tudja, hogy mi árt és mi használ a hazának és a mi fő, érde-

kei megegyeznek a választók érdekeivel. Azért soh' se vegyünk „zsákbán-macsát,” azaz ismeretlen embert nem szabad megválasztani hanem csak olyant, kinek a multban végbevitt cselekedete, hazafisága, emberszeretete, megfelelő körülményei és egyéb kitünő tulajdonságai garanciát nyújtanak ahhoz, hogy minden tekintetben megfelelő képviselőnk lesz.

Jellemző dolog az, hogy a képviselő-jelöltek nem az ő helyes politikai irányukkal akarnak hódítani a választók előtt, hanem azzal, hogy mennyit fizetnek. És a nép nem gondol előre. Az inkább megissza ma a pohár pálinkát, hogysem megmentené magát és embertársait a káros következményektől. Uram! nem gondolják önök, hogy miért fizet az a képviselőjelölt? Hát én megmondom. Csak azért, hogy a néptől szerzett jogait bizonyos nagyobb összegért, vagy jól díjazott hivatalért a hatalom számolya elé jetege, amely hatalom bennünket összetipor. És ha ez a hatalom összetör, letipor, akkor csak önmagunkat vádolhatjuk. Mert ki nyújt módot erre a hatalomnak? Mi, akik tudatlanságból, vagy nyomorult élsőködésből hitvány árért eladjuk polgári jogunkat és ezáltal módot nyújtunk egyeseknek arra, hogy az így megvásárolt hatalmat kezükben összpontosítsák és azzal a mi bőrünkre visszaéljenek. Tehát ne panaszkodjunk mostoha sorsunkra, hanem szánjuk eddigi büneinket és végezzük becsülettel polgári kötelességeinket. És

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCÁJA.

A török leány szerelme.

(Vége.)

A vár alsó részén vannak a hadifoglyok nyirkos börtönei, hol sokszor éveken át kell penészes kenyéren és poshadt vizen sinlődniök, mert a török a felabaráti szeretetet talán a koránban is így olvasta. A keskeny nyíláson csak olykor-olykor téved be a napsugár s a lég.

Egy ily kicsiny cellában szenved egy deli ifju, Csévi Zoltán, a nemes Csévi család sarja, elfeledten s talán meg is siratva. A küzdelemből, ide dobta őt a sors, nem érheté az a dicső halál, mely oly jól illik az ifjuhoz; s a mint a mrgasba törő madár szárnyaszegve hullott ide, hol a legiszonytűbb halálnál is borzasztóbb fenyegeti őt, mert nemcsak a test fonnyad el, de a lassú hervadást érzi a lélek, a szív. Az a lélek, mely nemesebbre, dicsőbbre vágy, s a szív, melynek legtisztább szerelmében, a legönzelelenebb érzelmek eszményképe ragyog, s az ezekért feltörő vágyak hiába erőlködnek; újra meg újra visszaesnek, mint a madár szárnyai és így pusztul el, mulik ki, mint a legnyomorultabb.

Fejét tenyerébe hajtva, gondolatai elszállnak messze... messze, a Cs... várába, hol szerelmét, mindenét hagyta. Egy kicsiny csillag rezgő fényén elmereng, hosszan... hosszan... Beszél hozzá édes szavakat, mintha abban is őt látná, mintha az is róla beszélne, s ő nem érheti utol a röppenő gondolatot. Csendes merengésében ráborul a bűvös álom, s most szabaddá lesznek a vágyak, a szív, mert a lélek más világba költözött.

A néma csendben egyszerre fölnyílik az ajtó és izgatottan Zahida lép be. Bö köpenye alól kicsiny mécesest vesz ki s az alvó ifju arcába tartja. Itt láthatja végre őt és mély tüző fekete szemeit rászögezte nézi. S oly szép az alvó ifju azokkal a lecsukott szempillákkal, azokkal a férfias, vállára hullámosan omló gesztenye fürtökkel, azzal a sápadt arccal, melyet a piros sebforradás még nemesebbé, fenköltébbé tesz.

Most édes mosoly vonul el ajakán és alig hallhatóan susogja:

„Margot, Margot, csak téged szeretlek!”
Zahida lázban égő arca megrándul és hal-

kan, fájdalmasan susogja utána:

„Csak őt szereti!”
„Csak őt szereti!”
Kezét erősen szorítja szívéhez, mintha annak hangos dobogását akarná csitítani, büszke alakja fölegyenesedik, kinos harc dúl kebelében.

Azért menti hát meg, hogy visszaadja annak, a ki tőle elrabolja? „De ha itt hagyán szenvedni, vajjon szeretné-e akkor...?” Dacos vonásai át-szelidülnek, a fájo lemondás hatja át arcát, s csendes megnyugvással rebegi: „én azért szeretni fogom örökké... örökké...!”

Kezével gyengéden megérinté az ifju vállát és fölteké őt. Zoltán meglepetve ugrik fel, s méla tekintetét Zahidára függesztve, csodálkozva kérdezi:

— Ki vagy te? Miért jöttél ide? Miért raboltad el még álmaimat is?

— Allah veled! Bocsáss meg déli keresztény, de ne kérdezd, mi hozott ide. Föl-föl, te rád várnak. Fogd e hágsót és e tört, s menekülj, vidd el, mi még volt e kebelben, oldsd ki lánkját, tedd semmivé szerelmét, büszkeségét... aztán jöjj el újra s éles fegyvereddel dőf keresztül a kifosztott szívet, s akkor halld meg végső sóhaját...! Allah veled!

S mint jött, úgy távozott, magára hagyva a csodálkozó ifjut, ki szabad léget érezve, sietve ereszkedett le a bástya falán, s a Duna hullámaiba vetve magát, az éj sötétjében rohanva menekül, mintha vágyait, gondolatait akarná megelőzni.

Papp Károly

Székesfehérvárott
Városház-tér, 5. szám alatt.
(Bejárát a Megyeház-utcáról.)

Mindenmü úri-, női-, gyermek- és egyen-ruhák, menyasszonyi kelengyék, függönyök, végárúk, valamint ágynemű-toll tisztítását elvállalom. — Gyász esetekben a legrövidebb idő alatti kiszolgálást ígerek. 2958 156—112

selyem-műfestő és vegyészeti ruhatisztító

Mai lapunk 6 oldal.

ha így teszünk, ha nagy körültekintéssel és igaz lelkiismerettel érvényesítjük választói jogainkat, becsületes munkánk nyomán szebb kor virrad reánk. Ha pedig tovább engedjük folytatni a piszkos, jellemetlen lélekvasárlást, akkor a rabság, a nyomor megérdemelt sorsunk marad és a mai tespedt élet nem fog javulni. A választói jog a nép kezében egy tőke, mely ha rossz kezekre jut, elsikkasztják és ő szegény marad.

Azt hiszem, nem lesz érdektelen intő példakép elmondanom egy szavazat-áruló atyafi esetét. Ez az atyafi egy ízben elment a képviselőhöz, hogy bizonyos ügyben pártfogását kérje. Barátom — ugymond a képviselő — én a választáskor kifizetem az ön szavazatát, tehát egyébbel nem tartozom. Nos, a pénzen megválasztott képviselő így bánik a néppel. És ebben igaz van. Majd ha a nép etetés és itatás nélkül választ, akkor lesznek is jó képviselői, kik majd a nép javát mozdítják elő. De a nép nem tudja, hogy melyik a jó képviselő. Azért a nép vezetőinek lelkiismeretbeli kötelességük, hogy a választókat erre kioktassák. Hol vagytok lelkes papok és tanítók? Tínektek kell megteremteni az okos választást, hazánk felvirágzásának melegágyát. Fel tehát a munkára!

De politikai működésünknek még egyéb hibái is vannak. Szükséges ugyanis, hogy a megválasztandó képviselő az eddig elmondottakon kívül személyére nézve független legyen. És ezt a körülményt, sajnos, a választók nem igen szokták figyelembe venni. Pedig ez már igazán a népjog rovására megy. Így például a legutóbbi megyebizottsági választásnál egész sereg oly hivatalnok embert választottak meg, kik nem egyéniségük, de körülményeiknél fogva nem lehetnek a népakarat igazi képviselői. Ezek, ha hivatalos állásukat, vagy legalább is előmenetelüket nem akarják kockára tenni, akkor kénytelenek meghajolni a hatalom akaratát előtt. Ők tehát nem képviselők, hanem a hatalom eszközei. És mikor a hatalom ezekkel bizalmat szavaztat magának, azt mondják, ez a nemzet bizalma, ha ilyenekkel valamit megszavaztatnak, azt mondják

Zahida most már félelem nélkül haladt fel a béghez, hisz ő mentve van, mentve és tőle talán örökre elszakítva. Csendes könny szívárog szép szemébe és zokog soká, hisz első igaz szerelmének tünését siratja.

Mintegy másfél század elmulása után, végre útott a félhold hanyatlásának órája is.

1683. évi szeptemberében Bécs fölszabadul és a győzelem híre bejárja egész Európát, reménytelőtölte el az olyan régóta szenvedő magyar nemzet kebelét is.

Egymásután szabadulnak fel a Duna-melleti várak is. Még ugyanazon évben Párkány is fölszabadul s a győzelmes seregek már Esztergom falait kezdik ostromolni. Október 24-én rohammal veszik be a Vizivárost s már a felsővárat támadják meg.

Ott van a küzdők között az ifju Csévi Zoltán is elől, mindenütt, halavány arca kipirul a hosszú küzdelemben, így éri el a vitéz katonáival azt a kaput, amelyen át menekült fogságából, feltűnik előtte megmentő hölgyének sugár alakja s most kötszeres erőt érez karjaiban, hogy egykori szenvedéseinek helyét most szabad lélekkel, szabad szívvel láthassa. Ekkor hirtelen kinyílik a kapu

ez a nemzet akarata. Hol van itt a népakarat? Itt csak kijátszott, félvezetett népről beszélhetünk, melyet csalétekkel (etetés, itatás) lépre vezettek. Ma a kijátszott népnek nincs joga, az ő akarata a helytelen választások miatt nem tud érvényesülni. Egyszóval Magyarországon nincs népképviselés. Itt csak a hatalom van képviselve. A nép csak „csöcselék,” az előttük csak „buta tömeg.”

A mostani politikai események erre fényes példaképen szolgálnak. Kik szavaztak Tiszának bizalmat? Talán a független nép? Nem. Bizalmat szavaztatott magának azokkal, kiknek kenyere, jövője ettől a bizalomtól függött. Bizalmat szavaztak az állami ísztviselők, a megyék azon képviselői, kikre pressziót lehetett gyakorolni. És Tisza ezzel akar dicsekedni? Ezt nevezi ő a nemzet bizalmának? Látnod nemzet! így bitorolják a te jogaidat. Azzal az erővel, azzal a joggal akarják testedre verni a rabláncot, amely erőt, amely jogot tőled nyertek. És engedheti ezt egy életképes, — gy szebb jövőre érdemes nemzet? Nem, ezt nem engedheti. Eddig gyöngék voltunk. Engedünk, hogy pénzen megvásárolják jogainkat és aztán mint valami rongy-árut az utból félre rugjanak. De lesz-e erő a jövő választások alkalmával? Lesz-e annyi erkölcsi erő a népben, hogy becsületes, népszerű és önzetlen embereket becsületből fog megválasztani, olyanokat, kik megbecsülik a néptől nyert jogokat és azzal a nép anyagi és erkölcsi jólétén fognak munkálkodni, nem pedig a letiprásán, lealacsonyításán? Ha igen, akkor fejlődünk, boldogulunk, szabadok leszünk; ha pedig tovább is bitorlóknak adjuk el jogainkat, akkor pénzünk, vérünk, szabadságunk, egyszóval mindenünk veszve van és politikai babokká alacsonyodunk, kikkel a zsarnok hatalom szinte kéjjel fogja érezeteni a szolgásgátot.

Majd meglátjuk, mint magasztalják fel becsületükkel, józanságukkal, vagy tiporják el büneikkel fiai hazájukat!

L. J.

és a legvitézebb törökökből kiválogatott csapat élén egy meglepően szép arcú ifjával, ki előbb mélytűző szemeinek gyilkos sugaraival választja ki ellenét s aztán biztos kézzel öli meg. Vakmerő elszántsággal rohan a legnagyobb veszélybe, mindenfelé osztogatva halálos csapásait. Most körülveszik őt. Harc közben leesik fejéről piros selyem turbánja és gyönyörű haja széthull egészen testén. Ekkor Zoltán felismerte Zahidát s rohanva fut, hogy kiragadja őt a biztos halálból. De már kisé, egy súlyos hardvágás leteríti őt s Zoltán felhőltan viszi ki a csata zajából. Lefektetve meglocsolja mély sebtét s forró csókok között édes szavakkal ébresztgeti. Nem törődik most a győzők diadalittas kiáltásaival, csak ő rá gondol, hogy megmenthesse azt, ki neki is visszaadta életét, szabadságát, szerelmét.

Végre Zahida felnyitja szép szemét; még egyszer az ifjura emeli méla tekintetét; halványuló ajkán végső mosoly vonul el és utolsó sóhajában elhalóan susogja: „Meghalok, mert szerettelek . . .”

Mikor néha csendes estén összejön Zoltán a szép Margottal, lelkesebben meséli el Zahida, a török leány történetét.

Gita.

KNEZITS PÁL

esp. plébános.

A székesfehérvári egyházmegye fölött feketé szárnyaival lebeg a halál angyala. Dús aratása van egy év óta. Munkára termett, a jövő reményeire jogosított férfiakat dönt ki az élők sorából. Ennek az aránylag kis egyházmegyének csak a mult évben hat tagját temették. Zimándy Ignác, Vavró Alajos, Pödör agg harcosok voltak. De Brtoun Ferencet az élet 41-dik, Büttel Károlyt 55-dik, Schneider Jánost 46-dik évében szőlította el az Ur szölleje buzgó munkásai közül. Most egy ujjab csapás rendit meg bennünket. Knezits Pál ráckevei esperes-plébánost az Ur elvette tőlünk. Napok óta szállongott a szomorú hír s mégis irtózatosan meglepett bennünket. Hiszen alig tudtuk elképzelni, hogy az az erőteljes, robusztus ember, a daliás szép férfinak mintaképe, fiatalágának, erejének, munkabírásának teljében mint tehetetlen tetem, sápadt, halovány arccal, az élet szikrája nélkül pihenjen előttünk. Hogy a kit annyian szerettek és nagrabecsültek; a ki maga is csupa szeretet volt, a kinek munkája nyomán áldás és hála virágai fakadtak: annak mostan hideg koporsóját illessék zöld babérrel, szomorú téli virágokkal.

Az Ur így kívánta.

Kinek volna bátorsága fürkészni az Ő mély-séges terveit, a kinek bölcsesége előtt — miként a porszem — elenyészik elemnk sugára.

Buzgó, jó pap, Krisztus Szive szerint való ember volt. A kik ismertük, csak jót és nemeset mondhattunk róla. Ugy is mint papról, úgy is mint emberről. 1862-ben született Székesfehérvárott, régi törzsköcs polgári családból. Gimnáziumi és papi tanulmányait városunkban végezte. Pappá szentelése után rövid ideig segédlelkész volt, majd a városi elemi iskolák hitoktatója. Emléke még most is élénken és szeretetben él egykori tanítványai lelkében. Annyi gyengédséggel, annyi szeretettel, akkora buzgósággal oktatta a rája bizott gyermekeket, hogy a különben könnyen felejtő gyermeki szív el nem muló rajongással ragaszkodott személyéhez. Mint ilyen vállalta magára a boldogult Fiáth Miklós báró főispán gyermekeinek nevelését. Külső megjelenésében volt, a mi imponált. A daliás férfi szépsége, szeretetre méltó, sima modora, jószágos bánásmódja. Ugy, hogy rövididő alatt nemcsak a papot megillető tisztelet, de az őszinte rokonszenv és becsülés is a báró családjához fűzték őt.

1896-ban adminisztrátorra lett a ráckevei plebániának, egyházmegyénk ezen hatalmas és exponált végvárának. Először mint Prúnyi Andor plebános helyettese a lelkiekben kormányozta a rábizott nyáját, az öreg plebános halála után pedig a Felség kegye végleg beiktatta őt a plebánia jogaiba és teendőibe.

Papi mivolta, egyénisége, jelleme, tevékenysége ekkor találta meg igazi működtető terét. Különböző felekezetek közé ékelve, tévol a központtól, egy népes, nagy községben s annak egész vidékén rövid idő alatt oly tekintélyt szerzett papi állásának, a régi bajokat oly okossággal és bölcs mérséklettel oryosolta, hogy csak hála és szere.

Szilanyinka Ferenc

férfiszabó

Székesfehérvárott, Szent-Imre-utca I. szám.

Ajánlom dúsan felszerelt raktáromat a legfinomabb úzi és téli angol és hazai szövetekből. Vállalkozom mindennemű úri, egyen- és papi ruhák legújítására sabb ár mellett, korrekt és gyors elkészítésére. — Vidékre próba nélkül.

et-fakad működése nyomán. A hívek megbontott sorait egytűvé tömörítette. Alakított kátholikus kört, a hol mindig talált dolgot, mindig teljesítette a szántóvető munkáját, hogy ő is lássa a munka gyümölcsseit s az utódok is áldják tevékenységéért. Rendbe hozta az iskolák ügyét. Valóságos palotába helyezte el a jövendő reménységét, a mit halhatatlan érdeműl tud be neki az utókor. Életének tisztaságával, a társadalom különböző elemeivel való érintkezésében tekintélyt szerzett papi állásának, a mi szilárd talajon épült, nem lehet könnyen a mulandóság martaléka. Tíz esztendő alatt annyit tett, a mennyi másnak egy hosszú élet munkája alatt is dicsőségére válhatik.

S most vége szakadt munkásságának, a halál hideg keze pontot tett a sor végére.

Nemrégiben meghűtötte magát s tifusba esett. Erős szervezete megküzdött a kórral s már lábadozóban volt, mikor vigyázatlansága folytán újra visszaesett előbbi bajába. Egy hétig birkózott a halállal. Hatalmas idegerte egy ideig bírta a küzdelmet, aztán elhatalmasodott rajta a kór. Napok óta öntudatlan állapotban feküdt már ágyán. Az orvosi tudomány gyerme volt segítségére. Egy héttel előbb nyolc napot adtak neki, a melyet ha kibír, élete megmenekülhet. A hatodik napon kidőlt a küzdelemben, a halál erősebb volt nála s jégkezével örökre lezárta szeméit. Mint jó pap élt s mint ilyen halt is meg. Tiszta lelkiismerettel, megerősödvé az élet kényerével lépett át a halhatatlanság birodalmába.

Utána könny, gyász és siralom maradt, s az a tudat, hogy az Úr megadta neki az igazak jutalmát.

Haláláról a kerület papsága a következő jelentést adta ki:

A szigeti esperesi kerület papsága, a ráckevei hívek és a rokonság szomorúan megtört szívvel jelentik nagyrabcsült öltárterítvéruknak, felejtethetlen lelkipásztoruknak, szeretett testvérnek és rokonuknak, főtiszt. *Kneissl Pál* h. esperes, ráckevei plebános és kerületi jegyzőnek hosszas betegség és a haldoklók szentségeinek ajtatos és épületes felvétele után, életének 42-ik, áldozarságának 19-ik és ráckevei lelkipásztorokédésának 8-ik évében, 1905. január 13-án d. e. 10. órákor bekövetkezett példás halálát. A boldogultnak hült tetemei Ráckeve folyó hó 15-én d. u. 3 órákor fognak a feltámadás reményében a Szt. Domonkosról nevezett sírkertben nyugalomra tértetni. Az engesztelő szentmise-áldozat folyó hó 16-án d. e. 10 órákor fog a ráckevei plébánia-templomban az Urnak bemutatatni. — A jó oltártestvérnek, lelkipásztorának és rokonának áldott legyen emléke!

Új csillagok a magyar égen.

Dr. VARGHA DAMIÁN.

Felragyog a magyar nemzet napja, kiderül az égből: Róma hirdeti világgá a magyarok örömet és dicsőségét. Ránk néz az ég s a föld, Isten és ember szeme s mi nemes önrzettel gondolhatunk magyar voltunkra. Megdicsőít benünket a magyarok Nagyasszonya: égből sugárzik le ránk a fény s dicsőség, hogy szemeinket megnyissa, szívünket betöltse, keblünket megerősítse s lelkünk ügyét diadalra juttassa.

Szemeink elé állítja X. Pius pápa utánzandó példaul holnap, január 15-én, a három kassai vértanút, midőn hosszú és rendkívül sokoldalú, alapos tanulmányozás, kutatás és vizsgál-

lás után a Szentlélek Uristentől vezette őket ünnepelesen s hivatalosan „boldognak” nyilvánítani fogja.

Mennyi áldás, mennyi kegyelem! forrása lesz e három vértanú emléke édes hazánkra s benne a magyar szivetre? Ujabb erőssége s biztonsága a magyar sziv Istenhez emelkedésének, újabb forrása s módja a magyar lélek megszentelésének.

Eddig rejtett kincse volt nemzetünknek e három vértanú azon sok százzal együtt, akik névtelenül s ismeretlenül áldozták életüket szent hitükért, — egyedül a szivek s vesék vizsgáló bírájától várva s kapva jutalmát.

Az ő megszentelt emlékeiről égi fény derül, isteni dicsőség sugárzik szerte a hazában mindenütt a magyar keblekben. Boldogságot, áldást hoz a magyarnak.

Csodálatos az Isten útja. E három kassai vértanú 1619. évi szeptember hó 7-én — illetve 8-ikán — fejezte be vértanú halállal életét s Pázmány Péter az ország náborának, Esterházy Miklósnak s több országnagynak ellenjegyzése mellett már 1620. szept. 30-ikán kéri VIII. Orbán pápát az egész nemzet nevében *Körösy Márk* (esztergomi kanonok), *Pongrácz István* s *Grodeczky Menyhért* (Jézus-társasági tagok) boldoggá avatására, mert „*az említett vértanúk semmi más okból, hanem csak a kath. hitért gyilkoltattak meg*”. És ime, csak közel háromszáz év múltán, 1905-ik évben nyilatkozik a római szentszék ezen ügyben. Vajjon nem az Isten akaratának s végtelen bölcsességének megnyilatkozása-e, hogy éppen a mostani nehéz vallási s politikai viszonyok között kapja meg a magyar nemzet e nagy dicsőségét. Nem a világ Üdvözítőjének egyenes helyettese hívja-e figyelmünket, nem nyitja-e meg lelki szemeinket: hogy örjúk tekintsük k korunk s életünk nehéz küzdelemben.

Ma is üldözik a kath. anyaszentegyházat széles e világban s hazánkban; ma is gúny tárgyai mindenfelé a vallásos katolikus megnyilatkozások. Lenézés, kicsinylés, sokszor mellőzés s megvetetés a valóban „jó katolikus” sorsa. De ime Piusz az Isten nevében szól, Krisztus Urunk nevében nyitja meg ajkait, hogy mai küzdelemünkben, viharos mozgalmainkban példát hirdessen s állítson elénk. Harcunk nehéz volt, de hősiessen megvitták e nehéz harcot, nem tagadták meg hitüket, sőt életüket adták érte.

Hányszor van nekünk is alkalmunk hitünk vallásos, szent, Istenre tekintő benső meggyőződésünkért, midőn a körülményekkel megalkudni nem akarunk: kisebb nagyobb formában s módon ehhez hasonlóan szenvedünk.

Uj csillagok, ragyogó, fénylő csillagok ök nemzetünk beborult, zivatáros egén: kigyultak, hogy világítsanak, hogy irányítsanak, hogy erősítsenek; erősítsenek, hogy biztosítsanak; biztosítsanak, hogy — örök életet mutassanak!

Szentegyházunk szeretete az Isten szeretete. Nemzetünk dicsősége a három kassai vértanú s az anyaszentegyház gyöngéd szeretetében a világ figyelmét ránk irányítja; nemzetünknek eddig elrejtett dicsőségét a világ szemei elé állítja szentegyházunk szeretete. Amely nemzet szenteket ad az égnek s az egyháznak, az nem veszhet el; amely nemzet gyermekei között édes gyermekei vannak az élő Istennek: az élni fog: élteti, erősíti azt az élő Isten; amely nemzet gyermekeiben „boldogokat” ad az Istennek, azt az Isten is boldoggá teszi.

„Boldog a nemzet, amelynek „boldog” fiai vannak. Boldog, aki megérti a „boldogok” boldogságát.”

Semmi sem történik az isteni bölcsesség irányítása nélkül. Róma „boldognak” hirdet három magyart, de ugyanekkor boldogság száll a magyar nemzetre. Isten szereti a magyar nemzetet; de csak, ha úgy hisz, mint a három kassai vértanú; ha úgy él, mint a három kassai vértanú s ha kell — úgy is tud meghalni, mint a három kassai vértanú!

De kérdehetjük: vajjon nem utolsó figyelmeztetés-e a „boldoggá avatás” nemzetünk gyermekeinek? Nem végső felrészása-e a nemzet fiainak nehéz, lázás, álmadozásaiából. Megértjük-e a nagy dicsőséget s boldogságot?

Kigyulnak e csillagok édes hazánk beborult egén s ragyognak fényesen a jövőbe? Vezessen bennünket az ő erős szellemők; az ő sziklazilárd hitők, az ő keblöknek forró Isten-szeretete — s mi is boldogok leszünk.

A kassai három vértanú „boldogsága” legyen az újabb magyar nemzet igazi boldogsága.

Ideges polgármester.

A folyó hó 13-án azaz pénteken megtartott központi választmányi ülés alkalmával, midőn a központi választmányi tagok többsége nem a polgármester által ajánlott választási elnök személyében állapodott meg, a polgármester ur oly ideges kifakadásokban tört ki, melyek a központi választási elnöki állás méltóságával egyáltalán össze nem egyeztethetők.

Ugylátszik, a polgármester ur sehogysem tud kibékülni azzal, hogy nem mindig az ő akaratának, hanem a központi választmányi többség akaratának kell érvényesülnie; mert hiszen akkor, midőn a központi választmányi többsége a választási elnök személyében való megállapodást, mint szintén bizalmi kérdést tekintti és ez állással — ellenkezőleg a polgármester ur felfogásával, más egyéni tiszlet meg: a polgármester ur kifakadásának nemcsak hogy helye nem lehet, hanem basáskodó eljárásra irányuló megnyilatkozása az elnöki székből, a legnagyobb mértékben elítélendő. A város polgármesterének állásából folyó kötelessége, hogy kiválóan tiszteletben tartsa a többségnek a törvényben gyökerező akaratmegnyilatkozását, s ezzel szemben ne gyakoroljon oly kritikát, mely úgy az ő polgármesteri állása, mint a központi választmány elnöki hivatásával is ellentétben van, különösen akkor, midőn indokolatlan kifakadásai személyi motívumokra vezethetők vissza.

Nem hagyhatjuk szó nélkül a polgármester, mint a központi választmány elnökének ama eljárását, hogy a midőn a központi választmányi többsége a választási elnököt megválasztotta, ő a központi választmányi eljárását ildomtalanságnak nevezte, sőt azt sem állította, hogy, mert egy tisztviselő saját lelkiismereti meggyőződése szerint szavazott, ezt a tisztviselőt az ebből folyó következményekkel fenyegette és kifejezést adott annak, hogy ő elvárja, miszerint a tisztviselő még lelkiismereti meggyőződése ellenére is szavazatával az ő álláspontját támogassa.

Tisztelt polgármester Úr! A választási elnök személyében való megállapodás nem városi közügy, hanem politikai actus és tisztán bizalmi kérdés, melyben polgármesteri erőszakoskodásnak helye nincs és nem is lehet, s a központi választmányi többsége akaratát előtt, az elnöknek nemcsak meghajolni, de azt tiszteletben tartani is kötelessége.

A midőn tehát a polgármester jogosulatlan műfelháborodásában a központi választmányi eljárását ildomtalanságnak nevezte, ezen tényével épen ő maga követett el oly ildomtalanságot, mely az ő elnöki méltóságával össze nem egyeztethető, sőt a legnagyobb mértékben elítélendő.

A mint halljuk, a központi választmányi tagok nem is hagyják abban a dolgot, hanem a polgármester eljárása ellen az illetékes helyen is vádat fognak emelni, mert a midőn a polgármester a város közönsége által kiküldött és megválasztott központi választmányi tagjainak törvényes jogaik gyakorlásában nyilvánított határozatát mélyen sértő megjegyzésekkel kísérte, nemcsak magát a központi választmányt, hanem az azt kiküldő törvényhatósági bizottságot is mélyen megsértette

Zászlók és jelvények

néhány óra alatt készítettnek a legolcsóbb árak mellett

Knazovitzky Belánál

✿ Székesfehérvár. ✿

Ma már igen tisztelt polgármester Ur a „sic volo sic iubeo” jelszóval erőszakoskodni nem lehet, mert az a polgármester, ki ezen jelszót akarja zászlajára írni, szemben fogja magával találni azt a közönséget, ki polgármestertől nem politikai szereplést, hanem a város java és üdvére szolgáló polgármesteri működést vár.

Jó lesz ezeket a polgármester urnak figyelembe tartani!

A központi választmány lefolyása egyébként a következő volt. Tagjai voltak Havranek József polgármester elnöke alatt: id. Almásy Ferenc, Boros Sándor, dr. Csöppenszky Mihály, dr. Farkasdy Dezső, Hübner Károly, dr. Kövesi István, Laufenauer Ferenc, dr. Löwy Károly, dr. Ráday Lajos, Tóth Artur és Tóth István. A választmány feladata volt a képviselőválasztás határnapjának, valamint a választás elnökének s tisztviselőinek megállapítása. Eddig hosszú éveken át dr. Ditrich Szilárd volt a választás elnöke, az ellenzék azonban nem fogadta el ezen hivatalos jelölést, hanem a beváros részére Nagy Ignácot, a felsőváros részére pedig Tóth Aladárt jelölték.

Havranek József polgármester ezt nem fogadván el, a kérdés szavazás alá bocsátott, s az ellenzék óhaja többséggel keresztült ment. Az ellenzék jelöltje mellett szavaztak: id. Almásy Ferenc, Boross Sándor, dr. Csöppentzky Mihály, Laufenauer Ferenc, Tóth Artur és Tóth István, ellene: dr. Farkasdy Dezső, Hübner Károly, dr. Kövessy István, dr. Löwy Károly és dr. Ráday Lajos. A választás határnapján január 26-ika tüzetelt ki. Választási elnök Nagy Ignác lett. A szavazatszedő bizottság elnöke a bevárosban Nagy Ignác, helyettese Erdősy Bódog, jegyző Tóth István; a felsővárosban: dr. Kenessey Gyula, helyettese dr. Holly Géza, jegyző Námessy János.

UJDONSÁGOK.

— **József főherceg betegsége** — a mint igaz fájdalommal értesültünk — közeledik a vég felé. Orvosai kevés reményre vannak a fenséges beteg felgyógyulásához, a kinek ereje napról-napra fogy. A főherceg sokszor önkívületi állapotba esik, a mi kétségkívül a szomorú vég közeledésének jele. Ha a mindenható Isten kegyelme nem könyörül rajtunk, meg kell érünk azt a szomorú csapást, a mely minden magyar ember szívét mélységes gyászba fogja borítani.

— **Eljegyzések.** Szontagh Jenő miniszteri titkár eljegyezte Zichy Erzsébet grófkisasszonyt, gróf Zichy Jenő leányát. Szontagh Jenő néhai dr. Szontagh Miklós egészségügyi tanácsosnak fia; a pénzügyminiszteriumban kezdte hivatalnok pályáját, onnan a boszniai kormányban szolgálataiba lépett. Menyasszonya Augustaa főhercegnő udvarhölgye. A fiatal pár Szerajevóban fog lakni.

Romanyai Iovag Czogler Gusztáv csendőrhadnagy eljegyezte kenesei Kenessey Margit kisasszonyt, kenesei Kenessey Gyula ügyvéd bájos leányát. Szívvel gratulálunk a szép fiatal pár szerelemstörte frigyéhez.

— **Halálozás.** Mély részvétellel értesültünk arról a gyászsesztől, amely gróf Festetich Bennó kir. tanfelügyelőt érte. Neje, szül. gy. Petheó Vilma hosszas betegség után tegnap elhunyt. Az elhunyt grófné hosszabb időn keresztül szervi szivbajban szenvedett, mely vízkórrá fajulván, tegnap kioltotta életét. Haláláról a következő gyászjelentést kaptuk:

Tolnai gróf Festetich Bennó fejevámegyei kir. tanfelügyelő, ugy a maga valamint gyermekei: Andorka, Bennó és Pál, ugyszintén az elhunyt testvérbátyja: gyöngyösi dr. Petheó Richárd kir. jogügyi főtanácsos és az összes rokonság nevében is mély fájdalommal jelenti, hogy felejtetetlen jó felesége, illetőleg édes anyjuk, nővére és rokonuk Tolnai gróf Festetich Bennóné szül. gyöngyösi Petheó Vilna folyó hó 23-án délelőtt 10 órakor, életének 50-ik és boldog házasságának 27-ik évében az Urban csendesen elhunyt. A megboldogult földi maradványai f. hó 15-én délután 2 órakor fognak a gyászházban: VIII. ker. Kőfaragó-utca 3. szám alatt, a róm. kath. egyház szertartásai szerint beszenteltetni és Duna-Harasztiába szállítatván, az ottani sikterben fog nyugalomra helyeztetni. Az engedélt szent miséldozat az elhunyt lelki üdvéért folyó hó 16-án délelőtt 9 órakor fog a szent ferencrendiek templomában a Mindenhatónak bemutatattni.

— **A tóvárosi kór teaestélye.** Pompás s minden tekintetben fényesen sikerült estélye volt tegnap a tóvárosi körnek. Jelen volt hölgyektől hallottuk, hogy lehet a farsangnak sok és szép mulatsága, de oly kitünően sikerült estélyt alig produkál a farsang, mint a tegnapi, a mely azonban csak na reggel végződött. Tea után megkezdődött a tánc, a mely éjjelután fél 2-ig tartott ekkor vacsora következett, mely után folytatódott a tánc kiválóan kiviradug.

Jelen volt hölgyek: Apt Ödönne, Balassa Sándorné, Báró Jenőné, Fittler Béláné, Frank Gézáne (Agárd), dr. Holly Gézáne, Kaltneckert Mártonné, Kálmán Lajosné, dr. Keczn Liviusné, Kégl Károlyné, Lintner Sándorné (Lepsény), Medgyesy Józsefné, Moenich Károlyné, Molnár Béláné, öz. Rieder Gyuláné, dr. Riffler Gézáne, Szőke Gyuláné, öz. Szűts Kálmáné, Tóth Gézáne, öz. Trummer Gyuláné, Vigyázó Imréné.

Fittler Lujza és Vilma, Kálmán Lenke és Margit, Kaltneckert Ilona, Keczn Ella, Molnár Juliska és Vilma (Czece) Nechvalsky Margit (Budapest), Salamon Margit (Szent-Márton) és Udvardy Salome.

— **Iskolaszéki ülés.** Havranek József polgármester elnöke alatt iskolaszéki ülés volt ma d. u. fél 5 órakor. Az elnök referált az elnöki állás betöltéséről: K. Horváth István plébános csak akkor hajlandó az elnöki állást elfogadni, ha megfelelő segítségét kap. Elnök egy tanító alkalmazását kéri erre az állásra, a mely indítvány a közgyűlés elé kerül. K. Horváth István szép beszéd kíséretében elfoglalja az elnöki széket s Hang Mária áthelyezése folytán megürrült tanítói állás betöltését kéri. Diebala György a választás elnöke bejelent, hogy hatan pályáztak. Beadott 22 szavazat. Megválasztott Szammer Mária 14 szavazattal, Rónay Elemér 3, Károly Teréz 3, Némethy Kálmán 1 szavazatot kapott.

— **Halálozás.** E hó 13-án tettek örök nyugalomra a sőtői Szentkereszt temetőben egy tisztességes, régi polgárát e városnak. Ez Gyurkovits Ignác megyei huszár volt, ki élte 73-ik évében halt el rövid szenvedés után. A vármegyei szolgazemélyzet régi becsült és szeretett tagja, korábban, a 60-as években mint huszár altiszt részt vett Miksa mexicói császár expedíciójában, véres harcok tanuja és részese volt akkor is, midőn Miksa a köztársasági seregek előtt a fegyvert letette, annak agyonlövésese előtt mellette az utolsó katonai szolgálatokat teljesítette. Mexikóba hazajöven, mint világlátót katoná megyei pandur lett s Tassy Béla főszolgabíró mellett szolgált altiszti rangban, midőn a pandurságok feloszlatták, volt szeretett főbírója, akkori arvaszéki elnök mellé került a megyei arvaszékhez, hol ritka elismerés mellett szolgált s négy évvel ezelőtt ment — a valóban megérdemelt nyugalomra. Ritka becsületes ember, példányképe a régi kipróbált katonáknak. Temetésén szép közönség vett részt s róla le kegyelete adóját, ott volt a megyei hu-

szárok egész testülete, hogy társuk iránt lerójják kegyeletüket, ott volt a vármegyei arvaszék majdnem testületileg, hogy bucsut mondjon régi derék és hű szolgálója utolsó útjánál a sirba távozóknak s kifejezést adjon elismerésének. Béke legyen urain!

— **Köszönetnyilvánítás.** Öz. Schwarzbach Eltér Gizella öngyáságának, aki a Vöröskereszt városi választmányának céljaira 3 koronát adományozott, a pénztáros helyett köszönetet mond Simon Sándor titkár.

— **Egy segéd története.** Neuwirth Géza még csak 22 éves s már az 6 életének „története” van. Keszthelyen ringott bölcsője, onnan bocsajtották aggódó szülei a maga szárnyára. Vigan éldegált a jó modoru ifju Székesfehérvár hozzá való társaságaiban, hanem keddén fordult a kocka és befagyott a jókedve. A Berényi Mór ugyanis, akinek üzletében segédként volt alkalmazva, rajta kapta, amikor 3 kor. 20 fillért a nadrágja szélébe csuszított. Szük lett neki nemcsak a nadrágja, hanem Székesfehérvár városa is, sőt talán még Magyarország is: el is tünt szerdán reggelre Fehérvárról, mint a kámför. Hanem a fránya sürgöny-drótok csaknem hamarabb megvitték a hirt Keszthelyre, mint őt magán a gőzmasina. El is csipték azonnal. A dologban az az érdekes, hogy Berényi Mór úr egy remek számítás alapján nem kevesebb mint 2000 koronát keres a segédjén. Azt mondja ugyanis, hogy a napi 3 kor. 20 filléres alapon ennyit kellett ellopnia a tolvajnak. Pedig téved, mert ezen a biztos számítás alapon 5843 korona és 20 fillér a jogos követelése. Mit szerénykedik tehát?

Képviselőválasztások a megyében.

Ma elsősorban az idő minéműsége tolokott előtérbe. Még pedig oly gorombán és annyj udvariatsággal, hogy még az utcán járókélőt is csak a kabát gallériájának legmélyéből kacsink gatnak fölfelé a szétlőt kergetett Zichy-zászlókra. Mert már teie vannak az utcák Fehérvár népszerű jelölőinek lobogóival. Egy-két nap alatt 800 zászlót osztogattak szét választópolgároknak, azonfelül temérék kokárdát, hogy az ifjuság parádésának is mód adassék.

A holnapi nap fő eseményeinek a beszámoló- és programbeszédnek színhelye — minden valószínűség szerint a Magyar Király nagy termében leend. Az általunk leközölt program csak annyiban szünetelt lényegtelen változást, a mennyiben gróf Zichy Jenőt a vasutnál nem dr. Saára Gyula, hanem dr. Kenessey Gyula, a megyei függetlenségi párt elnöke fogja üdvözölni. Dr. Saára Gyula a képviselő jelölt beszámolója előtt mond nagyobbabszabásu beszédet.

Ellenjelöltről még mindig nem beszélhetünk. Legfeljebb azt említhetjük, hogy legujabban Fiáth Pál báró főispánról beszélnek, a ki be akarná bizonyítani, hogy Székesfehérvárt Tisza-partnak csakugyan nincs talaja.

A megyében csak a régi állapotok folytatásáról szólhatunk. Az általunk említett jelöltek győzelmé holtbizonyosnak mondható. Legtöbbit talán a váli kerület kormánypárti, illetőleg Tiszapárti ellenzéki jelöltje ért el, természetesen a győzelem halvány reménye nélkül. A mint tudósítónk jelenti, Pátkai Béla, a ki Tiszapárti programmal parádéz, tulajdonképpen csak a zavarcsinálásokért utazott a kerületbe. Még érdekesebb az a körülmény, a melyet beavatott helyről hallunk, hogy a harmadik jelölt. dr. Hajos Jenő, a ki pedig a változatosság okáért függetlenségi elveket vall, édes testvérje Pátkai Bélának (mindkettő bérmagyar) s ketten egymás boldogságáért, illetőleg győzelméért epernek. Gyapay Pált azonban mindkettővel szemben óriási lelkesedés övezi. Ismeri a kerületben mindenki, tudják működését a megyegyűléseken, s a társadalom minden terén.

Gerenday Gyula

vászon, fehérnemű, rufös és rövid-
áru üzlete
Székesfehérvár, Nádor-utca.

Tetemesen leszállított árak!

Ajánlja hazai gyarményu vászon, asztal-nemű, valódi rumburgi és szileziai-kézi szőtt vászon és ágyhuzagallórok, kézelők és nyakkendők. Schroll Benedek pamut vászon és sifon áruraktára. Legdivatosabb férfi ingek, deléare hármely fehérnemű gyorsan és pontosan elkész tetik. Csecsemők részére készletben ingecskék, szővött és kötött újjas-hosszúruhá, pálya-kötő, bőlcso és "ocsinárok, gumi-lépedő, szalag, eszokor. Szövet ágy- és asztalterítők, csipke és szövet-flügönyök. Torontái, Armitster és tapesztri szalon és futó szőnyegek. Gyapju és teveször ágýtakarók, levarrott Kasmír, Klot és selyem paplanok. Divatos ruha szövetek, Cósmanosi meszkjelme és selyem-kelmék. Szalag, csipke, fátvöl, divatos övek, vállfüző, csernyők. Nagy választék keztyű és harisnyából. Lüsztér és mosható kütények.

Ettyeki tudósítónk szerint csütörtökön ott nagy lelkesedéssel fogadták Gyapay programbeszédét. A nagy község — ugyszólván kivétel nélkül Gyapay pártján áll. Beszéde annyira föllekesítette a község lakosságát, hogy távozásakor díszes bandériummal kísérték a szomszéd Pusztázámorra.

A rácalmási kerületben. Koller Tivadár jelöltsége biztosan áll. Az összes ellenzék zászlaja alá sorakozott. Ellenjelöltjét dr. Palkovits István dunaadonyi fiskálist senki sem veszi komolyan. A mire egyébként a fiskális ur egész multja is följosítja a választókat. Volt premontréi kath. pap, rendjét otthagya, aztán bíró lett s csak addig várt, míg nyugdíj-képességét elérte s akkor arról az állásról is lemondott, most ügyvéd-kednek. Mint érdekes és jellemző hirt halljuk róla, hogy kortesutja megkezdésekor 120 frtért szerződöttetett maga mellé egy gyorsíró, hogy aranymondásai, melyekkel a tisztelt választó polgárokat lelkesíteni szeretné, szóról-szóra való irásban is fönnmaradjanak a bámuló utókor számára. Természetes, hogy ilyen körülmények közt senki sem beszél komolyan Palkovits úrról.

Gróf Batthyány Lajos, a bodajki kerület egyesült ellenzékének vezére szintén biztos reménységgel megy bele a választásba. Ellenjelöltje nincs. Legfeljebb lehetett volna Mandorff Géza báró személyében, a ki azonban meg akarta várni, míg Szécheny Viktor gróf a jelöltségről való lemondását köztudomásra hozza. A lemondást azonban rögtön követte Batthyány fellépése s ily körülmények közt Mandorff báró nem tett lépéseket a mandátumért.

A csákvári és sárkereszturi kerületek ellenjelöltek nélkül állván, szóról-szóra beteljesednek Tisza István gróf szavai, hogy Fejérmegyében Tiszapárt nincs s így ő ügyet se vet a mi megyénkire.

Színház.

Csütörtök, január 12.

Bőregér. Azt értjük, hogy a „Csepürágók“, „Fecskefészék“, „Schery“, „En, te, ő“-féle operettek nem vonzanak; de hogy még a „Bőregér“ sem képes elcsalni a színházba azokat a bizonyos „zenekedvelők“-et, (a hivatásos zenészekről nem is beszélünk!), az már teljességgel érthetetlen. Amig amazokban keresve sem talál az ember egy jóra való dallamot, addig ebben egyik tétel sebb mint a másik; amig a legújabb operettek szellemtelen szemtelenségek, addig ez még szövegében is öletes és tisztességes. Nos, és sem a hivatásos zenészek, sem a zenét szeretők nem nagyon törtek magukat a jegyekért, s így a színházban alig voltak többen a szokottnál. Es, hogy valamivel mégis többen voltak, az is csak a Micsenyé Bácskay Julcsa első felléptének tulajdonítható.

Pedig határozottan veszítettek az otthon maradtak. Nemcsak azért, mert egy *Strauss* alkotásaiban nem gyönyörködhetek, hanem azért s, mert Micsenyé kellemes szopránját nem hallották. Az igazgatóné Rozalinda szerepét választotta bemutatkozójául, és jól választott. Csinos megjelenése, sikkos öltözködése és képzett hangja mindenkinek a tetszését megnyerte. Ha gyakorlati fellépéssel, egy kis iskolázással az egyenlő hangszínezettel való éneklésre szokik, a felső hangok tisztaságára pedig jobban vigyáz, még Káldy Mariska mellett is számottevő énekesnő lesz. Első helyen kell megemlítenünk Nagy Gyulát (Alfréd), aki ma különösen szépen énekelt. Káldy Mariska (Adele) pedig nemcsak hangjával, hanem csinos megjelenésével is hódított. Mátyr napról-napra ügyesebb lesz, de nagyon jó volt Csolnakossy is Falke szerepében. Hogy Benedek kifogástalanul játszott, az majdnem természetes; azonban Ráthonyi is dicséretesen oldotta meg feladatát. Amde az összhangozó sem a szem, sem a fül nem volt képes az előadásban megtalálni: kopott ruhák, fényes térdék és messze világító könyökök, aztán meg azok az éktelen „tenor“-hangok, melyek még a „bőregér“-eket is megszóktatták a színház környékéről, — éppen nem elégtettek ki bennünket. Végeredményében azonban sikerült előadásról számolhatunk be.

Péntek, január 13.

En, te, ő. Igazán kár azért a sok szép pénzért, amit az ilyen kőfic-darabok díszletére költ az igazgató, no, meg azért a rengeteg időért, amit a színészek a betanulására pazarolnak — hiába. A közönség kevés, a darab pedig sem nem szép, sem nem épületes. Bizony kár, beh kár!

IRODALOM.

Népiratkák. A Szent-István-Társulat kiadásában, a Népiratkák sorozatában újonnan megjelentek: Pásztorjáték. (215. sz.) Ira Domonkos István. Kedves, bájos, falusi kép, mély erkölcsi tartalommal, melybe a népzó bélévonta azt a misztikumot, hogy a szerző karácsony este Jézus és angyalai számára az ételből és italból hagyni szokott az asztalán, hogy amig az éjjeli misén van és Jézus megérkezik, éhen-szomjan ne maradjon. Ebben a kis színműben egy szegény gyermeknek és anyjának megmentőjévé válik a kített étel, s az irgalmasság megdicsőítése zeng ki az előadás és magyaros nyelv tekintetében is igen élvezhető műből. Ára 20 fillér — A bor kezelése a pincében. (216. sz.) Irta Czike Imre. Kisgazdáink legnagyobb része ma sem törődik, vagy nem tud banni a borral; vagy időnkélte tud rájta, vagy járatlansága miatt megromlik a pincéjében. Ez a kis könyvecske hasznos utmutatásokat ad, hogyan kell banni a borral. Ára 8 fillér. Megrendelhető a Szent-István-Társulat könyvkiadóhivatalában. Budapest, VIII., Szenkirályi-utca 28.

A „Zenélő Magyarország“ zongora zenemű folyóirat 1905. évi XII. évfolyamu első füzete a következő érdekes tartalommal jelent meg: I. Lányi Ernőtől „Olyan vagyok mint a virág“ és „A leánynak annak rossz“ két eredeti magyar dalt. II. Greizinger Ivántól „Gavotte“ hegedűre zongorakísérettel. III. Heidelberg-falk „Szidi-Szidi“ kuplé dalát. IV. Zickel H. „Korhely-induló“ című humoros indulót. A „Zenélő Magyarország“ írói és munkatársai a bel- és külföld legjobb nevi zeneszerzői és havonta kétszer megjelenő füzetekben mint első hozza a zenemű újdonságok legjavát, a magyar nóták, műdalok, kuplék, operettek és operák részleteit, indulók, keringők s salondarabokat zongorán. Előfizetési ára: egész évre — 24 füzetben 250 zeneoldala — 12 k., félévre — 12 füzetben 124 zeneoldala — 6 k., negyed évre — 6 füzetben 62 zeneoldala — 3 k. Az eddigi 11 évfolyam mind kapható, füze évfolyamonként 12 k., diszkrétben 15 koronáért, ugy az eddigi 278 füzet is 60—60 fillérével folyton kapható. Mutatvány számat és kimerítő árjegyzéket ingyen és bérmentve küld a „Zenélő Magyarország“ (Klöckner Ede) könyvkiadóhivatala Budapest VIII. József-körút 22/24.

Anyakönyvi statisztika

1905. évi január hó 7-től 1905. január hó 14-ig.

I. Születés.

Született: 13 törvényes fiú, 8 leány; törvénytelen fiú: 1, leány: 1; halva született 0 törvényes fiú: 0 leány: 0 törvénytelen fiú, 0 leány. — Összesen: 23.

II. Halálozás.

Eihalt: 10 fi, 11 nő. Ezekből 7 éven aluli: törvényes fiú: 5, leány: 4, törvénytelen fiú: 0, leány 0; 7 éven felüli fi: 5, nő: 7. — Összesen: 21.

E szerint a születés a halálozást 2-el mulja fölül.

Eihaltak: Kovács József. r. k. földm. napsz. 21 éves, Cözmalom-utca, 14. sz. — Özv. Gubica Istvánné Vincici Katalin, r. k., háztulajdonos 65 éves, Királykut-utca, 2. sz. — Sándli Ferenc, r. k. önálló lakatos, 65 éves, Sz-György kórház. — Fejér Gyula r. k. honvéd őrmester, 25 éves, Szent-György kórház. — Hibácska Mária r. k. 20 hónapos Szedor-utca, 30. sz. — Preisz Piroška, izr. 4 éves, Vásártúr, 11. sz. — Reich Ferenc, r. k. 4 éves, Apáca-utca, 28. sz. — Eckstein József, r. k. téglagyári napszamos, 56 éves, Szent-György kórház. — Özv. Reveland Istvánné Nott Anna, r. k. 67 éves, Nádor-utca, 17. sz. Özv. Zelena Andrásné Liszi Julianna, rom: kath. Sz-György kórház. — Mohácsi János Sándli Terézia, r. k. 48 éves. Hallér, 3. sz. — Özv. Pinn Józsefné, Kiss Rozália, magánzó, 82 éves, Jókai-utca 19. sz.

Kovács Irén ev. ref. 11 hónapos, Széchenyi-utca 9. sz. — Hertner Pál, r. k., 4 éves, Alsókirálysor 6. sz. — Keller Mária, r. k. önálló varrónő, 34 éves, Sütő-utca, 9. sz. — Özv. Vendég Istvánné, Szeracs Erzsébet, r. k. 88 éves Olaj-utca 46. sz. — Malomhelyi Antal r. k., 11 hónapos, Sziget-utca, 23. sz. — Bogárdi József ev. ref., 1 órási, Széchenyi-utca 141. sz. — Nagy Julianna Anna, r. k., 11 napos Széchenyi-utca, 110. sz. Gyurkovics Ignác, r. k. nyug. megyei hajdu 72 éves Széchenyi-utca, 84. sz. — Klér István, r. k., 18 hónapos Csorda-utca 4. sz.

Kihirdetések: Frankl Lipót, önálló üveg- és porcellán kereskedő és Gans Julia, Székesfehérvár. — Pischér István József kisbirtokos és Kó Katalin, Székesfehérvár. — Arany Ferenc kisb. s. családtagja és Heller Anna, Székesfehérvár. Makk János, kőműves-segéd és Feketi Julianna, Székesfehérvár. Zéner István kisb. s. családtagja, és Mohácsi Julianna Székesfehérvár. — Nagy József földm. napsz. és Érer Mária, Székesfehérvár. — Verger Mátyás kisb. s. cs. tagja és Vincici Mária Székesfehérvár. — Bolgár Lipót kereskedelmi utazó Győr, és Fuchs Elza Székesfehérvár. — Hubpán Ferenc p. ü. i. hivatal-szolgá Szombathely és Gyurkovits Teréz Székes-Sárkány Ferenc földm. napsz. és Muskovits Teréz Székesfehérvár. — Nagy Imre kisb. s. cs. tagja és Almási Katalin, Székesfehérvár. — Lános György földm. napsz. és Szilasi Terézia Székesfehérvár. — Lános János földm. napsz. és Zsigmond Katalin Székesfehérvár. — Kovács Ferenc ács-segéd és Bozsoki Mária Székesfehérvár. — Kovács István kerti munkás Berényi Julianna Székesfehérvár. — Pap Ferenc k. s. cs. és Rostási Szabó Mária, Székesfehérvár. — Szabó János, kisbirtokos és Kis Erzsébet Székesfehérvár.

SZERKESZTŐI ÜZENET.

Dr. N-r A-s. Lemondását tudomásul vettük. Naiv és beteges érzékenysége nem veszi el kedvünket attól, hogy a jó ügyért tovább is harcoljunk. Hogy álláspontja mennyire gyenge, mutatja az is, hogy támogatására argumentum helyett csak frázist talál. Annak megítélésére, hogy lapunk iránya és szelleme ellentétbe jutott-e a keresztény és katolikus elvekkel, csak egy és illetékes forumot ismerünk el: a meggyűspökököt. Ezt tessék megjegyezni.

Kunigunda. Megtisztelő bizalma kárbavész, mert mi házasággözvetítő arohirdetéseket alvból nem közlünk. Lehet, hogy kedvednek csakugyan nincs más módja a férjhezmenésre; de erről mi nem tehetünk. Harmincéves korban a leány csak egy 24—26 éves férjhez idős, de 35—40 éveshez semmiesetre sem vén. Türelem, most éppen farsang van! Ne iparkodjék mindenanról férjhez menni, mert sokan pártában is tisztelretelőbbak, mint száz meg százan főkötőben.

Géza. Hogy lehet valaki annyira értelmetlen!? Aki kitűzött céljárt még akkor is küzd, amikor annak elérését feltétlenül kivetethetennek talája: csak nem cselekszik józanul!

BRAZAY FÉLE
SOSBORSZESZ

SOSBORSZESZ

NAGY ÜVEG ÁRA: 2 KORONA
E KIS ÜVEG ÁRA: 1 KORONA

HASZNÁLATI UTASÍTÁS MINDEN ÜVEGHEZ
HELLÉKELVE VAN!

2976 — 48

314|1905.

Malom haszonbérbeadási hirdetés.

Székesfehérvár szab. kir. város által a tulajdonát képező és három alulcsapó kerékekkel ellátott 12997. hr. sz. „Kalló“ nevezetű vízi malom őrlési használatra, úgy az ahhoz csatolva levő 12993. hrsz. 334 □-ól szántó föld és árok; 12994. hrsz. 419 □-ól kert; 12995. hrsz. 189 □-ól rét és árok; 12996. hrsz. 439 □-ól legelő és út, valamint 12998. hrsz. 4 hold és 410 □-ölnyi szántó-föld, nemkülönb a lakház, egyéb épületek és malom területe tetszés szerinti gazdasági használatra 1905. évi május hó 1-től hat év és kilenc hónapra vagyis 1912. évi Január hó 31-éig haszonbérbe adni rendeltetvén, ezen jogügylet létrehozatala érdemében a zárt ajánlati és nyilvános szóbeli árverés 1905. évi Január hó 25-én délelőtt 10 órakor a városház nagytermében fog megtartatni.

Felhívom érdekeltket, kik e bérléményt haszonbérbe venni óhajtják, hogy zárt ajánlataikat kellő bánatpénzzel ellátva a kitűzött határidőig a városi tanácsi iktató hivatalnál adják be, illetve a kitűzött időben és helyen megjelenve szóbeli ajánlataikat tegyék meg.

Kikiáltási ár 3264 kor. évi bér, s bánatpénzül 326 kor. 40 fillér készpénzben teendő le, illetve csatolandó a zártajánlathoz.

Az árverés egyéb feltételei alulírott hivatalos helyiségében (városház 11. sz.) a hivatalos órák alatt bármikor betekintheők.

Székesfehérvárott, 1905. Január 9-én.

Polczer Péter s. k.,
gazd. tanácsos.

315|1905.

Malom haszonbérbeadási hirdetés.

Székesfehérvár szab. kir. város által a tulajdonát képező ugynevezett „Sörházi“ hat felülcsapó kerékekkel ellátott vízimalom őrlési használatra, az ahhoz tartozó épületekkel együtt 1905. évi Május hó 1-től hat évre vagyis 1911 évi Április hó 30-áig haszonbérbe adni rendeltetvén, e jogügylet létrehozatala érdemében a zárt ajánlati és nyilvános szóbeli árverés 1905. évi Január hó 24-én délelőtt 10 órakor fog a városház gyűlés-termében megtartatni; főhivatnak tehát mindazok, kik jelzett bérléményt haszonbérbe venni óhajtják, hogy zárt ajánlataikat kellő bánatpénzzel ellátva a kitűzött határidőig a városház tanácsi iktató hivatalba nyújtsák be, illetve szóbeli ajánlataikat tegyék meg.

Kikiáltási ár 7362 korona bérösszeg s bánatpénzül 736 kor. 20 fillér teendő készpénzben le, illetve a zárt ajánlathoz csatolandó.

Az árverés egyéb feltételei alulírott hivatalos helyiségében (városház 11. sz. a.) hivatalos órák alatt bármikor betekintheők.

Sz.-Fehérvárott, 1905. évi január hó 9.

Polczer Péter s. k.
gazd. tanácsos.

Elsőrendű szabó-
üzlet, annál is inkább,
mert szabásza a kitűnő szabó-
ról méltán híres: **Szirkovics András.**
TÖGL LAOS férfiszabó
Székesfehérvár, Kossuth-utca 15. (a postával szembe)
Készít mindenmennyiségű és
két, papírhűtőket, katonai egyen-
ruhát és libériát a legju-
tányosabb árban.
2977 52-32

Kárpitos butor-raktár.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy **kész kárpitos-munkákból** u. m. garnitúrák, ebédlő-dívánok, ottománok stb. stb.

raktárt tartok

a Megyeház-tér 13. és Simor-utca 22. szám alatt.

Elvállalok továbbá mindenmennyiségű kárpitos és diszító munkákat, valamint **szobák tapétázását**, ugyszintén a kiválasztott minta és rajz szerint megrendeléseket a legjutányosabb árban!

Feltétlen megbízhatóság, elsőrendű munkák

Kiváló tisztelettel

Vida Elek

2905 kárpitos és diszító. 75-26

Elsőrangú bútörizlet.

Van szerencsém a n. é. helybeli és vidéki közönség becses tudomására hozni, hogy **saját műhelyemben készült** asztalos munkákból raktárt tartok a

Kórház-utca 4. sz. alatt (saját ház).

Raktáron vannak: **úri-, háló-, ebédlő-, szalon-, előszoba- és konyha-butorok** a legszolidabb kivitelben, melyeknek jóminőségért felelősséget vállalok.

Főelvem odairányul, hogy ezen szakmában előforduló silány **gyári munkák** által félvezetett közönség helyben találjon **szolidan készült butorokat.**

Elvállalok továbbá **minta és rajz** szerint választott butorok készítését bármilyen kivitelben, ugyszintén **mindennemű asztalos munkákat** jutányos áron.

Raktáromat a n. é. helybeli és vidéki közönség b. figyelmébe ajánlom.

Kiváló tisztelettel

NYARI GABOR,
52-31 épület- és butor-asztalos. 2979

Van szerencsém a n. é. közönségnek becses tudomására hozni, hogy **34 év óta fennálló könyvkötő üzletemben** ugy a legegyszerűbb könyvkötést, mint a legdiszecschebb is, üzleti vagy könyvtári könyvek bekötését a legjutányosabb árért pontosan készítem

A n. é. közönség szives pártolását kérve

kiváló tisztelettel

Friesz József,
2978 52-43 könyvkötő
Székesfehérvár, Iskola-utca 3. sz.

Egy javításra szoruló, de használható 8 lóerejű cséplő-gépgarnitúra, továbbá 1 Clayton és Shuttlewort-féle cséplő-szekerény magában fölötte jutányosan és előnyös fizetési feltételek mellett kapható: HANZÉLY JÁNOS szent-andrási gazdaságában, posta B o l c s k e, Tolna megye.

Fontos!

A magyar kormány Amerikába való utazást most Brémán át is megengedte. Fiumén át Amerikába szóló utlevelek most Brémán át is érvényesek. Aki Brémán át akar utazni, annak okvetlen 20 korona előleget kell otthonról Bremenbe

||| küldeni. |||

2980 2-2

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában, Székesfehérvárott.